

Po svetu

Kruto maščevanje romunske Železne garde. Kakor znano, so bili pred dvema letoma na povelje tedanjega režima postreljeni Kornelij Kodreanu, vodja Železne garde, in še 13 drugih legionarjev ali gardistov. Pod sedanjo diktaturo generala Antonescu ima v Romuniji vso oblast v rokah Železna garda, ki porablja vsako priliko, da se maščuje nad nekdanjimi zatiralci. Sedanji režim je pahnil v ječo mnogo Železni gardi neljubih visokih osebnosti, ki so čakale na obsodbo. Kodreanu in tovariše so svojčas pokopali na pokopališču jetnišnice Žilave v Bukareš pod težko betonsko ploščo. Izkop teh legionarskih žrtev je porabila Železna garda v to, da je 27. novembra rano zjutraj malo stran od jetniških celic postrelila 64 aretirancev, češ da so sokrivi smrti ustreljenih članov Železne garde. Med sedaj ustreljenimi je bivši predsednik vlade in vojni minister Argesanu, bivši varnostni minister general Marinescu, šef tajne policijske službe Koruzov, orožniški general Benglia in dva orožniška majorja, ki so izdali povelje za umor Kodreanu in tovarišev. Med ustreljenimi je 14 orožniških narednikov, ki so izvedli ukaz o umoru imenovanih, kakor tudi cela vrsta drugih osebnosti bivšega režima, ki so na ta ali

Slovaški ministrski predsednik in zunanji minister dr. Tulca je podpisal v Berlinu pristop Slovaške k trozvezi Nemčija-Italija-Japonska

oni način sodelovali pri umoru legionarjev. Opisano maščevalno dejanje Železne garde je sedanja Antonescova vlad. najstrožje obsodila in so storjeni strogi ukrepi proti vsem, ki so kršili zakon. V javnosti je sprožilo maščevalno dejanje Železne garde veliko nezadovoljnost in razburjenje, ki zna imeti za Romunijo še usodne posledice.

Umori iz »usmiljenja«. V Parizu so zaprli tri laične bolniške strežnice, ker so izvršile umor več oseb, in sicer, kakor poudarjajo, iz »usmiljenja«. Te strežnice so namreč bile v službi v javni bolnišnici nekega mesta blizu Pariza. Ko so Nemci s svojimi vojaki prodirali proti mestu, se je vse začelo iz mesta seliti. Izsellili so tudi bolnike iz bolnišnic. Med bolniki je bilo tudi sedem takih, ki so bili proglašeni za neozdravljive. Da bi jih ne bilo treba jemati s seboj, so strežnice po nasvetu ne-

kega vojaškega zdravnika (vsaj tako pravijo) dale tem bolnikom strupa. Šest jih je umrlo, sedmi pa se je zbudil, ko je ležal v mrtvaški rakvi. Ta je vso stvar razodel. Bolniške strežnice so bile aretirane in sedaj čakajo na strogo kazen.

Parada mrtvih: tako so imenovali čudne vrste sprevod, ki se je nedavno vršil po ulicah mesta Chicaga v Zedinjenih državah Severne Amerike. Opoldne se je namreč po mestnih ulicah pomikala procesija, v kateri je stopalo 506 ljudi. Ljudem je sledil mrtvaški voz z dvema rakvama. Ti ljudje so zastopali tiste osebe, ki so bile zadnje leto v Chigagi ubite od avtomobilistov. Parada je imela namen, da avtomobiliste opomni ter jim vtisne v spomin, da morajo biti bolj pazljivi in bolj obzirni do svojih bližnjikov, ki se ne morejo voziti v avtomobilih, marveč morajo peš hoditi po svetu.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Smrt skrbnega cerkvenega ključarja. Dne 23. novembra je v župniji Prevalje zatnil oči Janez Zaže, po domače Kajžarjev oče, posestnik in cerkveni ključar pri podružni cerkvi sv. Lenarta na Platu. Hudo je zadela njegova smrt to cerkev, saj bo težko najti tako skrbnega ključarja, kakor je bil on. Koliko dela in truda mu je to nalagalo, je vedel samo on in vendar je vse storil z velikim veseljem in s gorečo vneto do svetišča božjega. Pogrešali ga bodo gospodje, ki so ga poznali, ko so hodili maševat k tej cerkvi. Mož jih je sprejemal z ljubeznijo in veseljem ter jim postregel z gostoljubnostjo, ki je bila lastna samo njemu. Pogrešala bo njegova družina skrbnega očeta, saj ji je bil vodnik, ki ji je znal z molitvijo in delom kazati pot do prave sreče. Kajžarjev oče, Bog Vam naj poplača na onem svetu vse to, kar ste dobrega storili na svetu, mi vas pa bomo ohranili v blagem spominu.

Vsemogočni je poklical k sebi dobrega mežagospodarja. V Starem trgu pri Slovenjgradcu smo položili k večnemu počitku 82 letnega blagega in spoštovanega očeta in nad 50 letnega naročnika »Slov. gospodarja« ter drugih krščanskih listov, zvestega pristaša JRZ, vzornega gospodarja, veleposestnika Ivana Apat st., p. d. Mežnikovega očeta. Na njegovi zadnji poti ga je spremljala poleg gg. duhovnikov velika množica sorodnikov, prijateljev in znancev, kar je bil dokaz, kako je bil rajni spoštovan in priljubljen. Svoje otroke je vzgojil v značajne Slovence in pridobitne gospodarje. Znal jim je vcepiti s svojo mehko tudi srčno dobroto in je užival od vseh prav do smrti globoko razpnanje. Za štiri sinove gospodarje in edino hčerko je prav dobro poskrbel. Velikemu slovenskemu kmečkemu očetu ostani ohranjen časten in hvaležen spomin! — Žalujočim izreka »Slov. gospodar« sožalje!

Dva mrliča v enem tednu. Pri Sv. Lovrenca na Dravskem polju so pretekli teden poko-

pali dva blaga farana. V petek so izročili zemlji 65 letnega Štefana Vidovič iz Apač, v nedeljo so pa peli pogrebni zvonovi 67 letni Tomincjevi materi (M. Pernat) iz Zg. Sv. Lovrenca. Ljubi Bog jima bodi plačnik!

Odloučen katoliški mož umrl v Škalah pri Velenju. V četrtek, 28. novembra, smo pokopali ob veliki udeležbi ljudstva dolgoletnega cerkvenega ključarja, občinskega odbornika in člana načelstva Hranilnice in posojilnice v Škalah Ivana Špeh, posestnika v Škalah. Pokojni zapušča žalujočo vdovo po 17 letnem srečnem zakonu in petero nedoraslih otrok. Star je bil 48 let. Bil je izredno gostoljuben, vesel in šegav ter je imel za vsakega odprto srce in roke; veliko se je trudil za nove farne zvonove in pomagal povsod, kjer je bilo treba. Pri tem pa je bil odločno katoliški, slovenski mož, v čigar hišo so prihajali samo krščanski listi in se brale samo dobre knjige. Njegov pogreb je pokazal, da je bil priljubljen povsod. Rajnemu naj sveti večna luč — žalujoče pa naj tolaži vera v previdnost božjo!

Občinski odbornik umrl pri Sv. Barbari v Halozah. Pokopali smo občinskega odbornika Rakuš Franca iz Cirkuljan. Vkljub temu, da je bil močne postave in še razmeroma mlad, je naglo izhiral. Naj počiva v miru!

Smrtna primera pri Sv. Rupertu nad Laškim. Uboga mati je končala svoje trpljenje, smo rekli, ko se je zvedelo, da je v Glazuti 26. novembra umrla dobra krščanska mati Amalija Brečko, p. d. Majevca. Sele 57 let je imela, pa je morala v svojem življenju veliko pretrpeti: zgodaj ji je umrl mož, Jurij Plahuta, zapustivši ji pet nedoraslih otrok. Drugi mož, Brečko, je bil navdse dober človek, a bolezen ga je vzela v svojo trdo šolo, da ni mogel biti družini to, kar bi bil rad. Počivaj v miru, blaga, tiha mati! — Dne 27. novembra pa se je v Bezgovnicah poslovil od zemeljskih nadlog oče Franc Hercog, p. d. Starc. V resnici težka je bila njegova življenjska

stali vse, a ste me tako žalili, kakor noben človek na svetu. Nisem jezen na vas, a tega ne bom mogel pozabiti.«

Marija je ihto odvrnila:

»Erik, priznam, da nisem prav ravnala. Že zdavnaj sem obžalovala, da sem drugače govorila, kakor čutila. Zakaj sem odklonila vaše spremstvo? Tedaj nisem vedela, pozneje pa sem stokrat spoznala: ker sem vas ljubila in sem se bala vas in sebe...«

»Vaše besede so mi v tolažbo in zadoščenje. Toda zdaj je že prepozno. Jaz se nikdar ne bom vrnil.«

»Erik,« je obupno vzkliknila Marija, »vi ste neusmiljeni, zelo neusmiljeni!«

Mladenič je mehko odvrnil:

»Nisem neusmiljen. Toda poslušajte, Marija! Takrat, ko sem prišel k vam in sem pri vas našel Rogerja, sem imel mučno ježo za seboj. Vi tedaj niste vedeli in najbrž tudi zdaj ne veste, da sem zasledoval Rogerja, ki je bil med živinskimi tatovi. In on me je bil obstrelil.«

Marija je osupnila. Čez čas je hlastno vprašala:

»Zakaj ga niste takoj prijeli? Koliko gorja bi bili prihranili sebi in meni!«

»Nič vam ne bi bil prihranil. Videl sem, da ga ljubite, zaradi tega sem molčal. Nisem vam hotel povzročiti bolečin. Le takrat sem se oglasil, ko ste mu hoteli v moji navzočnosti razodeti skrivnost...«

»Vem,« je prikimala Marija. »Toda jaz sem bila slepa.«

»Nočem govoriti o tem,« je nadaljeval Erik. »Jaz sem bil za Rogerjem, ko še nisem vedel, kdo je. Čutil sem, da je ta človek na skrivnosten način zvezan z menoj. Nekaj me je sililo, da moram za njim. Tudi zdaj me sili. Moram mu slediti, četudi se bo končala ta pot z mojo smrtjo.«

Utihnil je in pogledal v daljavo.

»Noel prihaja. Pogledajte dobro proti zapadu. Z grebena se spušča moj najboljši covboj.«

Nenadoma je v daljavi zadonel vesel vzklik. To je bil Noelov glas. Marija je naglo vstala in tekla Noelu nasproti. Že od daleč mu je klicala:

»Hitite, hitite! Pomagajte mi zadržati gospoda Folkmana, da ne bo jeznil za Rogerjem!«

Mladenič se je samo nasmehnil. Od naporne ježe je bil utrujen. Konj je šepal.

Ko sta Marija in Noel prišla k Eriku, je ta že sedel na konju.

»Fant, si prinesel naboje?«

»Sem,« je odvrnil Noel in pri tem prožil gospodarju zavitek nabojev. »Za en mesec bo dovolj, če...«

Utihnil je, ker je Blisk začel plesati.

»Zdrav ostani, Noel!« je zaklical Erik. »Vse drugo veš!«

ceno milijon frankov, ista knjiga, tiskana na navaden papir, pa ceno 350.000 frankov. Zelo dragocene so tudi izdaje nekaterih slavnih piscev. Tako se na priliko prve izdaje Shakespearjevih del (angleškega pesnika) iz leta 1632 plačujejo po 100.000 frankov. Lepe cene je dosegel na knjižnem trgu tudi prvi natis Götthejevega »Fausta« in pa Schillerjevih »Razbojnikov« (največja nemška pesnika).

Popper kot denar. V srednjem veku je bil popper mnogo bolj cenjen kot dandanašnji. Ljudje so ga nosili po žepih, tako kot mi danes nosimo denar. Služil je kot plačilno sredstvo pri nakupih zemljišč. Poleg tega so se v tej »valuti« izplačevala mestna posojila in plačevale carine. Neveste pa so ga do-

pot: vsi trije otroci sinovi prvega zakona, Janez, Martin, Jožef, so padli v svetovni vojni. V drugem zakonu se mu je rodilo šest otrok, od katerih jih je pet še živih. Na stare dni se mu je k vsem

drugim težavam pridružila še dolgoletna telesna poškodba; šele smrt je 79 letnega starčka rešila njegovih nadlog. Vrli slovenski oče, Bog Ti daj večni mir!

Dopisi

Dravsko polje

Vurberg. S ponosom pričakujemo veseli dogodek. V nedeljo, na praznik Brezmadežne, 8. decembra, bo instalacija veleč. g. Jožefa Miakarja, ki je vršil provizorsko službo od 1. julija t. l. Daj Bog, da bi ga v službi župnika imeli ohranjenega do skrajnih mej življenja!

Vurberg. Oktobrski sneg je tudi nekatere posestnike sadovnjakov ogužil za težke tisočake. Na gotovih mestih so polomljena najzlahnejša in najrodovitnejša drevesa. Kaj hočemo? Življenje nas izpostavlja vednim preizkušnjam! — Pa še eno moramo povedati. Vinski veletrgovec in veleposestnik I. Črnelc iz Ljubljane da graditi na svojih posestvih v Krčevini mogočne hlevske prostore. Veliko revnih ljudi tukaj naokrog najde tam zasužka, prav dobrega. Ali neodpustljivo pa je, kako z voznjami strašansko kvarijo ceste, nekateri deli so popolnoma opropaščeni. Čeprav je obljubljena neka odškodnina občini, ali naj ima vsak toliko pameti, da se v vsakem vremenu po naših gorskih, ilovnato asfaltiranih cestah voziti ne da! Če smo ljudje, imejmo tudi usmiljenje z živino, ki ni lokomotiva, ampak živo bitje! Kmet gre sedaj z bolečim srcem s svojo živino na te izrabljene ceste. Naj bo v bodoče več obzira... — Kujavo vreme je dalo prožnosti zakonskim kandidatom. Možijo se stare in mlade. »Kar pa doma ni, se pa drugod dobi!« Posestnik Ludvik Črnelc je pri sv. Marku pri Ptujju svojo drugo polovico dobil. Daj Bog, da bi vsem srečno bilo in še drugim veselje vzbudilo.

Trniče na Dravskem polju. županske posle soseske Trniče je prevzel minul teden g. Ivan Kurnič. Upamo, da je uprava soseske dodeljena pravih rokam, saj je imenovan znan dober gospodar in velik borec za napredek kmetijstva sploh.

Ptujska gora. Farni sestanek deklet vse župnije bo na praznik Brezmadežne popoldne po večernicah v društveni sobi župnišča. Igro »Po trnju do cvetja«, združeno s proslavo Brezmadežne, bodo priredili 15. decembra. Tako bodo lahko našo proslavo s svojim obiskom počastili tudi gostje iz sosesčine, ki se zelo zanimajo za to lepo igro. Miklavž letos ne bo obiskal Gorcev, pač pa mu pri Sv. Lovrencu izpod Ptujske gore pripravljajo zelo slovesen sprejem.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Nepopisno ganljiva in vzpodbudna je bila zadnje nedeljo farna proslava zedinjenja. Šola, cerkev in vse organizacije so skupno proslavile 22. letnico naše ljubljene Jugoslavije. V solzah radosti so odhajali udeleženci, ki jih je bilo nad 400! Tako lepo zorijo sadovi poletnega »domovinskega dneva«. — Zbirka za novo bogoslovje je dosegla 1912 din in smo torej svojo »dinarsko dolžnost« že presegli. Svatje gostije Drevenšek-Dolenc so namreč prilo-

žili 100⁰ din, pogrebci na Vidovičevi sedmini so zbrali 80 din, na Pernatovi pa 60 din. — V četrtek ob pol sedmih bo v dvorani prvi Miklavžev večer. Najprej bo pretresljiva igra »Revolucija v peklu«, nato Miklavžev govor, spraševanje in razdelitev daril. Povsod vlada za ta zabavni družinski farni večer izredno zanimanje, saj hoče letos vsak svoje drage obdariti na ta način. Prireditelj je za odrasle, otroci izključno v spremstvu staršev! Darovi naj bodo do četrtega popoldne v novi šoli. — V nedeljo, 8. decembra, pa imamo akademijo v proslavo Brezmadežne. Pretresljivo lepi bosta na njej simbolična vaja fantov »Mi smo pogumni Tvoji mornarji« in igra deklet z naslovom »Uslišana«, govoreča o čudežu, ki ga je izprosila naša krajčica Slovencev, Marija Pomagaj z Brezj. Pred proslavo bo v cerkvi sprejem otrok v Marijin vrtec in blagoslovitev novega praporčka MV z darovanjem zanj. Veselo naznanjamo, da so darovali za otroški prapor 140 din svatje na Pernat-Medvedovi gostiji, Pernatovi pogrebci pa poleg bogoslovnega daru še posebej 65 din. — Na veselo svidenje v četrtek in v nedeljo!

Sv. Marjeta niže Ptujja. Zadnje dni je zelo narasla reka Drava zaradi deževja in pa kopnenja smega v koroških gorah. Voda se je izlila iz dravske struge ter poplavlila mestoma čez pol kilometra na široko ob Dravi ležeče gozdove, njive in travnike. Na njivah in travnikih ni naredila škode, ker so njive prazne, te obdravske njive, ki se nahajajo bolj v nizki legi, se rabijo le za pridelovanje koruze. Pač pa je poplava naredila občutno škodo po gozdovih, ko je voda odplavila ali pa zamutila listje ali stelo. To je za obdravske kmetovalce velik udarec; slame je letos itak bolj malo za stelo, a listje je pa odplavljeno. — Pri zavrčnem brodu na Dravi se nahajajoči rečni mlin Franca Ožingarja iz Formina so morali zaradi te povodnji prestaviti kakih 60 m višje. — Ljudje so skoraj popolnoma izpraznili polja, ker je zadnji poljski pridelek, repa, že tudi pod streho. Močno so tudi zaposleni z napravljanjem drv. Radi bi še pospravili stelo ali listje iz gozdov, ki pa radi neugodna vremena ni suho. Nekateri še imajo tudi večje količine krompirja za prodati, ali cena se mu noče zboljšati, še vedno je po din 1.35 do največ din 1.40 za kilogram. Posebno slabše sorte krompir, ki je namenjen za rejo svinj, precej gnije po kletih. Tudi čebula je letos zaradi prevlelike mokrote in poletne toče močno podvržena gnitju. — V novembru je tudi bilo več gostij. So menda pač mislili, jeseni se ženimo, ko je še več denarja, pa še nekaj pijače.

Dobre čase ustvarijo samo dobri ljudje. Dobre ljudi ustvari dober tisk!

Pazite pri
BATERIJAH
na znamko
CROATIA

Slovenske gorice

Sv. Lovrenc v Slov. goricah. (Šolska božičnica.) Slovenske gorice so lepe in prijazne. Na gričih stoje lepe cerkvice, na vrhu vinogradov se pa belijo mali hrami — skromna stanovanja naših viničarjev. Naše Slovenske gorice bi bile puste in brez pravega življenja, ako ne bi skakalo po njih nebroj nebogljenih otrok, ki danes, čeprav v hudem jutranjem mrazu, prihajajo bosi v šolo po eno uro in še več daleč. Učiteljstvo pri Sv. Lovrencu bo letos tem malčkom priredilo božičnico v malo večjem obsegu. Naprosilo je vse krajevne činitelje, da bi pomagali pri tej socialni akciji. G. župnik Matija Neudauer, ki je tudi član šolskega zbora, bo našim malčkom dal na razpolago dvorano v novem Prosvetnem domu, da bodo igrali igrice »Ali je kaj trden most« in narodni prizor »Uganka«. Čisti dobiček te prireditve bo v korist šolske božičnice. Učiteljstvo je tudi potrkalo na vrata izven našega kraja in upa, da bodo prošnje uslišane, saj je po naših viničarijah mnogo dece, ki so nada naše bodočnosti. Uprizoritev v novem Prosvetnem domu bo v decembru. Lovrenska šolska deca vas že zdaj vabi na svojo prireditev! Tehtali bodo grehe in dobra dela. Videli boste, da imajo dobre angele varuhe, ki jih vodijo po trdi življenjski poti. Pariklej tudi ne bo manjkalo — bomo le videli, kdo bo zmagal! Pridite in podprite z velikim obiskom akcijo šolske božičnice!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Ugljedna družina Pignarjeva v Hvaletincih je slavila nedavno poroko hčeri Gerike. Nevesta je bila vsa leta požrtvovalna članica vseh naših društev. Brez nje-nega sodelovanja skoraj ni bila mogoča nobena večja prireditev. Njena požrtvovalnost ji pripada po očetu, ki je med vodilnimi in delovnimi člani naših organizacij. Nevesti želimo na novem domu obilo božjega blagoslova. Na gostiji so zbrali svatje za »Slov. stražo« 50 dinarjev, od katerih je daroval nevestin oče 20 din. Bog živi novoporočenca! — Zelo pogrešamo avtobusno zvezo s Ptujem, ki je že od junija sem ukinjena. Ali res ni nikogar, ki bi se hotel zavzeti, da bi osrčje Slov. goric dobilo sploh kak prometni stik s Ptujem? Prosimo merodajne faktorje, zlasti veleuglednega in za Slov. gorice že toliko zaslužnega gospoda upravnika glavne pošte v Ptujju, da se zopet zavzame za zanemarjene Slov. gorice, ki morajo sicer vsepovsod plačevati, ne prejemajo pa ničesar. Prav po mačehovsko z nami ravna.

Sv. Urban pri Ptujju. Dekliški krožek priredi v nedeljo, 8. decembra, v farnem domu zelo lepo igro »Ljubezen Marijinega otroka«, naraščaj DK

bile kot doto, ki je bila zelo upoštevana. Morda velja še izza tistih dob, da je človek »suh kot poper«.

Japonsko odkritje na nebu. Japonski zvezdoslovec Okobajatsi je te dni v zvezdarni Mitaka blizu Tokia odkril v ozvezdju Velikega leva, novo zvezdo, ki je po velikosti enajsta v tem ozvezdju. To je letos že peto nebesno telo, ki so ga odkrili zvezdoslovci ter z njim »razveselili« zemljane. — Zvezdarna Mitaka je bila zgrajena 1880 najprej v Tokiu, kasneje pa je bila preseljena v Mitako, 22 km od Tokia. Opremljena je večinoma z aparati nemškega porekla.

Skromno kosilo francoskega kralja. Francoski kralji so bili malone brez izjeme izborni jedci. Edino o Ludviku XIV.

Erik je še enkrat pogledal v Marijine velike, plave oči, ki so bile zdaj skoraj črne od bolesti in razočaranja.

»Z Bogom, Marija! Roger Asplet vas ne bo več nadlegoval!«

Marija je vzkliknila. Njen klic se je odbil od trdih skal. Nato je zaihtela. Noel jo je prijel. Njegove oči pa so zrle za Erikom, ki je že oddirjal.

»Z Bogom, Erik!« je zaklical za njim.

21.

Erik je kmalu našel Rogerjeve sledove. Slutil je, da je lopov zavlil proti Hillu, da bi se tam sestal z Orlogovo tolpo. Ni se varal. Asplet je res hitel v Hill, toda ko je prispel v mesto, je tolpa že izginila. Tako je Roger ostal sam. V San Francisco si ni upal, ker se je bal, da bodo njegovi zločini, ki so mu pripomogli do bogastva, prišli na svetlo. Ni se varal: časopisi so vse opisali. Njegov drug je pobegnil, poslovne knjige pa je policija zaplenila.

Asplet je čital časopisna poročila in v manjših naselbinah, v katerih se je ustavljal, videl tiralice, ki so bile izdane zoper njega. Vedel je tudi, da mu je Erik Folkman za petami. In vendar ni izgubil poguma.

Erik ni opustil zasledovanja. Podoben je bil lovskemu psu, ki ne izpusti plena izpred oči. Zdaj je bil bliže žrtvi, zdaj dalje od nje, toda vedno na sledi.

Asplet je čutil preganjalca za seboj in se je izmikal ter skrival, ko preganjana zver. Po večmesečnem begu in skrivanju je nekega jutra stal na robu globokega prepada. Njegov pogled se je izgubil v dolini. Nato se je obrnil in jezdil na drugo stran planote. Tedaj je zagledal pod seboj Erika, ki je jezdil navzgor.

Roger je potegnil izza pasu samokres. Streljati še ni mogel, ker je bil Erik predaleč.

Erik je videl Aspleta in se mu počasi bližal. Čim bliže je prihajal, tem previdnejši je bil. Spotoma je porabil vsak predmet, ki je služil za kritje. Roger je obrnil svojega konja proti prepadu, ki je ležal kakih tisoč metrov niže. Ko je Erik prispel do vhoda tega prepada, se mu je nudil prizor, ob katerem mu je ledenela kri v žilah. Nekaj metrov pod Rogerjem je videl nizko postavo, ki se je vzpenjala navzgor. Bil je Benjamin, Marijin brat. Erik bi ga spoznal med tisoč fanti.

Roger je dvignil roko, v kateri je imel samokres. V naslednjem trenutku bi moral počiti smrtonosni strel. Erik je na ves glas zavpil:

»Benjamin, lezi!«

Strel je počil. Benjamin je padel in se valil v globino. Erik pa je vzpodbodel konja in je ko blisk pridrvel do Rogerja. V naslednjem trenutku se je ko tiger vrغل nanj.